

El Canal i L'Arxipèlag

Una escena de l'obra 'Un train pour Johannesburg'
Foto: ARXIU.

Entrellucant els vidres de les portes tancades i brutes del teatre El Canal a Salt, es pot veure un plafó informatiu que explica la inversió realitzada. Suposo que el varen preparar per a les autoritats, quan es va inaugurar. En números rodons va costar un total de 2.900.000 euros, pagats en una meitat per la Comissió Europea i en l'altra, per les institucions d'aquí. Un import que va servir per restaurar una part de l'antiga fàbrica tèxtil i també perquè hi fessin negoci els professionals i industrials que hi varen intervenir. I allà va quedar. Gairebé sense fer cap servei. Problemes de pressupost per engegar-ho l'han deixat –de moment– en estat semiletàrgic. Posar dempeus un teatre, concertar una programació estable, publicitar-ho i –el més difícil– posar-hi públic és més costós que la mateixa edificació de la sala. Tampoc va ser encertada la seva ubicació, tot i que els saltencs s'ho vulguin quedar tot! Només ens cal pensar que algú trobarà la fórmula per posar-lo ens servei d'una manera que no costi més el mall que l'enclusa, en un moment de restriccions. Però si El Canal ha de funcionar en pla de servei oficial i amb empleats fixos i amb nòmines homologades, ja ens en podem oblidar! Avui dia, un teatre no s'aguanta amb l'estil dels

pressupostos de les institucions.

Aproximadament per les mateixes dates, a Perpinyà es va edificar el seu teatre, denominat Teatre de L'Arxipèlag en ple centre de l'eixample de la ciutat. És una construcció sòbria, amb una sala formada per una gran cúpula semiesfèrica, tota d'un color vermell brillant. La resta dels equipaments –venda d'entrades, vestíbul, cafè, camerinos, material...– es troba en construccions accessorïes a l'entorn de la sala, sense pretensions. Són construccions funcionals, i fins i tot precàries, que alberguen els serveis. Allò que importa és la sala: escenari i platea. A la resta, no li calen luxes. I no n'hi ha.

Però L'Arxipèlag ja disposa d'una programació estable que es pot conèixer amb el programa de la temporada 2013-2104 (123 pàgines). Un continu d'espectacles, artistes residencials, teatre de creació, concerts, lectures, obres clàssiques, dansa, participatives, infantils... Hi hem vist recentment l'obra de Kurt Weill *Un train pour Johannesburg!*, centrada en els anys del racisme sud-africà. Una gran vetllada, amb un públic entregat. Per sort, Perpinyà és molt a l'abast de Girona per carretera i amb el TAV i és un goig d'anar-hi!

En un primer moment, els polítics van dir que El Canal i L'Arxipèlag farien una programació conjunta i intercanviarien espectacles. Era una excel·lent manera d'aconseguir d'una vegada un cert acostament amb la Catalunya Nord. Però sembla que tot ha quedat en bones intencions i prou.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/725021-el-canal-i-larxipelag.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss